

ปัจจุบันนี้ การพัฒนาสื่อมวลชนนับว่าเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องรีบจัดทำ เพราะ
ว่าสื่อมวลชนเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาประเทศบ้านอื่น ๆ คือไม่ เช่น การพัฒนาทาง
การศึกษา วัฒนธรรม รวมทั้งการพัฒนาทางเศรษฐกิจด้วย ซึ่งสิ่งเหล่านี้ต้องอาศัยสื่อมวลชน
ช่วยในการพัฒนาทั้งสิ้น / จึงได้มีการ จัดตั้งคณะกรรมการฝ่ายสื่อมวลชนของคณะกรรมการแห่ง
ชาติขึ้น เพื่อส่งเสริมการให้ประโยชน์สื่อมวลชนให้เกิดผลเพื่อส่วนรวมโดยเต็มที่ จะส่งเสริม
ความรู้ และข่าวสารให้ถึงประชาชนโดยทั่วถึง

✓ "สื่อมวลชน" ตรงกับคำว่า Mass Media ซึ่งทำการสื่อสารมวลชนตรงกับ
คำว่า Mass Communication ในการสื่อสารนั้นความคำนึงของพจนานุกรมของราชบัณฑิตยสถาน
หมายความว่าติดต่อให้ถึงกัน ตรงกับคำว่า Communicate ซึ่งแปลว่า ทำ
ให้ร่วมกัน คือ ต้องมีผู้ส่งสาร มีสาร และมีผู้รับสาร จึงเป็นการสื่อสาร แต่ผู้รับสารเมื่อรับ
ไว้แล้วบ่อนตีความหมายเอาเองตามประสบการณ์ของตน ตัวกลางสำคัญที่จะนำสารออกไปสู่
มวลชนมีอยู่สี่อย่าง คือ วิทยุกระจายเสียง หนังสือพิมพ์รายวันและนิตยสาร โทรทัศน์และ
ภาพยนตร์ สื่อมวลชนเหล่านี้นำสารออกไปเป็นคำ ภาพหรือเสียง ออกไปสู่บุคคลต่าง ๆ ทั้ง
ในประเทศและนอกประเทศ จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อรัฐบาล วงการ ธุรกิจและองค์การ
เอกชน เพราะรัฐบาลจะต้องให้ประชาชนได้ทราบนโยบาย และการปฏิบัติงานของตน วง
การ ธุรกิจต้องการโฆษณาสินค้า องค์การ เอกชนต้องการแจ้งความเกี่ยวกับการกุศลให้ราษฎร
ช่วยบริจาค ซึ่งนอกจากสื่อมวลชนจะต้องทำหน้าที่เหล่านี้แล้ว / สื่อมวลชนต้องทำหน้าที่ให้
ความบันเทิง ให้ข่าวสารและความคิดเห็นแก่มวลชน จำนวนมากมายนับจำนวนล้าน (นับ)
ปฏิบัติการของผู้รับแน่ชัด แต่การที่สามารถเข้าถึงได้ก็นับว่าเป็นประโยชน์อย่างใหญ่หลวง

เปรมบุรฉัตร, พระวรวงศ์เธอ, พระองค์เจ้า "คำกราบทูลในพิธีเปิดการสัมมนา
สื่อมวลชน" การสัมมนาสื่อสารมวลชนครั้งที่ ๑ เรื่องอิทธิพลและความรับผิดชอบของสื่อมวล
ชน (โรงพิมพ์กรมการทหารสื่อสาร บางซื่อ พระนคร ๒๕๐๓) หน้า ๑๕ - ๑๗.

อย่างไรก็ตามผู้ส่งสารก็พยายามเอาใจมาลจน ซึ่งไม่ปรากฏแน่ชัดว่าต้องการสิ่งใด โดยพยายามทลายใจผู้รับและพยายามก่อกวนให้แบ่งใจมาลจนได้จึงจะประสบความสำเร็จ^๒

สื่อมวลชนนั้นมีความสำคัญมากขึ้นหนึ่งก็คือวิทยุโทรทัศน์ เพราะว่าวิทยุโทรทัศน์สามารถจะเป็นสื่อแทนภาพยนตร์คือใจเห็นภาพ เป็นตัวแทนวิทยุเพื่อการให้ได้ยินเสียง และเป็นตัวแทนหนังสือพิมพ์ ก็คือได้เห็นตัวอักษรอ่านได้ เสนอข่าว ความคิดเห็นข้อเท็จจริงต่าง ๆ

ประวัติของการโทรทัศน์ในประเทศไทย

สถานีโทรทัศน์ของไทยสถานีแรก คือ สถานีของบริษัทไทยโทรทัศน์ ตั้งขึ้นในวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๔๘๑ โดยเงินทุนของรัฐบาลที่ได้มาจากกระทรวงและองค์การต่าง ๆ จัดตั้งเป็นบริษัทภายใต้การควบคุมและดำเนินงานของกรมประชาสัมพันธ์ โดยมีอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์เป็นประธานของบริษัท ไทยโทรทัศน์ จำกัด

สถานีไทยโทรทัศน์ออกอากาศช่อง ๘ มีชื่อเรียกตามอนุสัญญาสากลวิทยุว่า HST - TV. ได้วางสีลาตุณอากาศ TV. เมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๔๘๓ และทำการส่งโทรทัศน์ครั้งแรกเมื่อ ๒๔ มิถุนายน ๒๔๘๔ ซึ่งนับว่าเป็นสถานีแห่งแรกบนดินแดนอินโดจีนที่เข้าหน้าตั้งของบริษัทไทยโทรทัศน์ล้วนแต่เป็นชาวไทยทั้งสิ้น

สำหรับกิจการต่าง ๆ ในระยะแรกนั้น บริษัทไทยโทรทัศน์ได้จัดขึ้นเองมีรายการสำหรับเด็ก แม่น้ำบ้าน กิฬา ข่าวก่อน สันทนาการ ทนตรี สะทรวง และรายการศึกษา รวมทั้งภาพยนตร์บันเทิงต่าง ๆ รายการส่วนมากได้รับการอุปถัมภ์จากบริษัทและห้างร้านต่าง ๆ เป็นรายได้ใช้ลดทอนค่าเป็นงานของเจ้าหน้าที่ของสถานี รายได้ส่วนมากของสถานีได้จากการโฆษณาต่าง ๆ จึงจัดเป็นสถานีพาณิชย์

^๒ นราธิปพงศ์ประพันธ์, พระวรวงศ์เธอกรมหมื่น "เรื่องสื่อมวลชนคืออะไร" การสัมมนาสื่อสารมวลชนครั้งที่ ๑ เรื่องอิทธิพลและความรับผิดชอบของสื่อมวลชน (โรงพิมพ์กรมการทหารสื่อสาร บางซื่อ พระนคร ๒๕๐๓) หน้า ๒๐ - ๒๒.

สำหรับด้านเทคนิคนั้นมีเครื่องส่งขนาด ๑๐ กิโลวัตต์สำหรับฝั่งภาค และ ๕ กิโลวัตต์สำหรับเครื่องส่งเสียง เครื่องส่งเป็นของ R.C.A ส่งด้วยความถี่ ๖๖ - ๗๓mc. เสาอากาศสูง ๕๖ เมตร (๑๖๕ feet) UHF R.C.A Super Turnstile Model TF 3 D มี Gain ๒.๕ เซกจะขณะนั้นมีการส่งวิทยุอากาศจริง ๆ ประมาณ ๒๕ กิโลวัตต์ ส่งไปได้ไกล ๒๕๐ กิโลเมตร สามารถปกคลุมจังหวัดภาคกลางได้ ๑๒ จังหวัด"

สถานีอีกสถานีหนึ่ง คือ สถานีโทรทัศน์กองทัพบก (ช่อง ๙) ก่อตั้งเมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๐๑ มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยฝึกสอนทหาร ของกรมการทหารสื่อสาร เพื่อการศึกษาแก่ยังรับโฆษณาจากบริษัทและห้างร้าน จึงเป็นสถานีทั้งการศึกษาและทั้งพาณิชย์ รัฐบาลมีวัตถุประสงค์ที่จะให้วิทยุโทรทัศน์ได้เผยแพร่ไปสู่ประชาชนทั่วประเทศ เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสได้รับ ข่าวสาร ความรู้ และความบันเทิง จึงได้จัดตั้งสถานีโทรทัศน์ในภาคใต้ คือจังหวัดสงขลา จัดตั้งทางภาคเหนือที่จังหวัดลำปาง ช่อง ๒ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีที่จังหวัดขอนแก่น นอกจากนั้นกรมประชาสัมพันธ์ ยังมีโครงการเชื่อมโยงการออกอากาศออกไปทั่วประเทศ จังหวัดที่มีเครื่องรับโทรทัศน์แพร่หลายมากที่สุด และมีประชาชนดูโทรทัศน์มากที่สุด คือ จังหวัดพระนคร ชนบุรี และจังหวัดใกล้เคียงบริเวณนี้ประชาชนแทบทุกคนได้มีโอกาสได้รู้จักและชมโทรทัศน์ เพราะถ้าหากว่าไม่ได้ดูในบ้านของคนก็ดูบ้านข้างเคียง หรือโทรทัศน์สาธารณะที่ทางเทศบาลจัดตั้งไว้ให้ประชาชนได้ชม ฉะนั้นเวลาที่ทุกคนใช้พักเบือนอยู่ในบ้านส่วนใหญ่มักจะใช้ในการดูโทรทัศน์ไปด้วย ซึ่งโทรทัศน์จะให้ความบันเทิง ให้ความรู้ ให้ข่าวสารพร้อมมูลดีกว่าออกไปหาความบันเทิงนอกบ้าน และผู้ปกครองมีโอกาสแนะนำให้บุตรของตนให้ดูรายการที่เป็นประโยชน์ได้ ฉะนั้นการออกรายการโทรทัศน์นั้นจะต้องมีทั้งรายการบันเทิงและรายการข่าวสาร รายการสารคดี เพื่อการศึกษา ผู้ปกครองก็ต้องให้คำแนะนำในการดูมิใช่ปล่อยให้ดูรายการทุกรายการ ซึ่งถ้าหากปล่อยให้เด็ก ๆ ดูตามใจชอบ เด็ก ๆ ก็มักจะดูแต่เฉพาะรายการบันเทิง เช่น ภาพยนต์เรื่องต่าง ๆ ละคร ซึ่งการที่เด็กดู

นีกา กอศิริ "อิทธิพลโทรทัศน์ต่อการศึกษา" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) หน้า ๑๑.

โดยไม่ได้รับคำแนะนำในการ ดูก็ย่อมจะไร้วิสัยทัศน์กว้างไม่มากนักเลย ซึ่งบางครั้งเด็กอาจ
 จะรับไปโดยไม่รู้สึกตัว เช่น กิริยาท่าทาง คำพูด หรือความรู้สึกริดริด เค็ด ๆ อาจจะมี
 ว่าสิ่งที่ประพฤติปฏิบัติจากภาพยนตร์ในโทรทัศน์นั้นถึงงาน ภาพยนตร์ดาววย หรือภาพยนตร์มาด-
 กรรม สืบสวน เค็ด ๆ ดูเรื่องเหล่านี้จนชิน บางครั้งพระเอกเก่งมาก บังเป็นแบ๊ว ทำ
 ให้คิดว่าตนเองก็สามารถจะเป็นได้ จึงมักจะมีการลอกเลียนแบบ หรือชอบลอกเอาวาทศิลป์เป็นของ
 โท่เก้ หรือแม่แก่เค็ดเล็ก ๆ ก็มักจะลอกเลียนแบบภาพยนตร์โทรทัศน์ ซึ่มา บังเป็น หรือ
 ถ้ามีภาพยนตร์เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ก้าวหน้า มีหุ่นยนต์ เค็ด ๆ ก็มักจะวาดรูปหุ่นยนต์เล่นกับ
 ความแบบที่ตนเห็นในภาพยนตร์โทรทัศน์ หรือแม้กระทั่งคำพูดที่ใช้ประกอบการบรรยายเค็ด ๆ
 ก็มักจะเลียนแบบไปโดยไม่รู้สึกตัว สิ่งเหล่านี้ถ้าเค็ดรับมาชั่วครั้งชั่วคราวเป็นส่วนน้อย ก็ไม่
 กระทบกระเพื่อมนะไร แต่ถ้าหากเค็ดรับกันติดผลเหล่านี้มากก็ย่อมจะเป็นโทษบ้างไม่มากนักน้อย
 แต่ในทางตรงข้ามถ้าเค็ดได้รับคำแนะนำในการ ดูให้รู้จักเลือกดูในสิ่งที่เป็นประโยชน์ เลือก
 ทำตามแบบตัวอย่างที่ดีในโทรทัศน์ก็จะได้รับประโยชน์มากกว่าเป็นโทษ

โทรทัศน์มีบทบาทเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันมากทุกขณะ Charles A.
 Siepmann ได้กล่าวว่า "บทบาทของการออกอากาศก็คือ การใช้เวลาและเป็นเครื่องมือ
 มือที่ช่วยในการ ขยายสิ่งแวกซ้อนที่จำกัดและขจัดลักษณะของความเป็นชนบท เราทุกคนมีชีวิต
 อยู่อย่างแคบ ๆ จะคงอยู่ในเมื่อที่โอกาสและความสามารถจำกัด ฉะนั้นหน้าที่ที่สำคัญของ
 การออกอากาศก็คือการทำให้การมีชีวิตอยู่อย่างกว้างขวางและสมบูรณ์ ช่วยให้เราเห็นการ
 มีชีวิตมั่นคงและเห็นตลอดทั้งหมด ซึ่งการกระจายเสียงนี้ก็ต้องพยายามให้เนื้อหามากขึ้น
 ปัญหาที่เราเห็นปัจจุบันนี้ก็คือความฉีกแปลก และความขัดแย้งกัน และจะต้องพยายามหา
 ทางให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน สิ่งแรกที่เราจะต้องพยายามสร้างสมดุลงานในบางสิ่ง ที่เข้า
 มานี้โอกาสทำให้ความฉีกแปลกแก่วัฒนธรรมของเรา ในอเมริกา เป็นชาติที่มั่งคั่งประชาชน
 ส่วนใหญ่ได้รับการศึกษา ซึ่งความสำเร็จทางด้านการศึกษาที่เท่ากับเป็นการได้รับความ
 สำเร็จทางด้านความร่ำรวยด้วย แต่เราไม่คิดถึงความไม่สมดุลงานของบางสิ่งที่เราไม่ได้เอา
 ใจใส่ คิดว่าจะเกิดอันตรายอย่างใหญ่หลวง ถ้าหากว่าในโลกนี้เต็มไปด้วยบุคคลที่มีหัวใจ
 เเพาะปราศจากความคิด, หัวใจเป็นโพรง (Aman with a full stomach, an
 empty mind, and a hollow heart) ซึ่งหน้าที่ของวิทยุโทรทัศน์ก็คือพยายามที่จะ

เข้าไปมีอิทธิพลกับความคิดและจิตใจของมนุษย์

อีกประการหนึ่ง เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมทางวัฒนธรรมก็คือ การที่โซปาก็เป็นการบริการ เป็นส่วนใหญ่ทำให้เชื่อว่าเราอาจจะตื่นอยู่กับการแสดงที่โดนกดขี่เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งทำให้เกิดความแตกต่างของการมีอาชีพและการแสดงมาก บทบาทของวิทยุโทรทัศน์ก็คือเป็นดวงสว่างที่จะช่วยให้หลุดพ้นจากความเปล่าเปลี่ยวในม้าน รั่วให้มีโอกาสได้ขยายขอบเขตของความรู้ เพิ่มประสิทธิภาพและความสามารถ โดยการนำเอาความคิดอันของนักเขียนที่ยิ่งใหญ่และสะท้านความคิดที่ใหญ่ ๆ หน้าตาของวิทยุโทรทัศน์ คือ การนำเอาความคิดที่ใหม่ ๆ มาสู่บุคคลซึ่งถ้าตัวเราเองคนเดียวไม่มีโอกาสที่จะได้รับความคิดนี้ นอกจากนั้นสามารถจะเปิดโอกาสให้เราได้พบความสวยงามซึ่งเราไม่นึกไม่ฝัน สามารถทำให้เรายอมรับความเจ็บปวดและความฉงนสับสนแท้ อย่างที่เราไม่เคยกล้าเผชิญและไม่เคยได้เข้ามาในชีวิตของเรามหาบทที่สำคัญของวิทยุโทรทัศน์ คือการสอนให้เราให้เห็นความแตกต่างของการมีชีวิต และความคงอยู่ (living and existing) ให้เห็นความแตกต่างของระหว่างความชอบและความรัก ให้เห็นความสำคัญของการหนทุกอันธพาล เพื่อที่จะช่วยให้เราบรรลุถึงจุดยอดของชีวิตและหาพิและความเข้าใจต่าง ๆ

สรุปหน้าที่ของวิทยุโทรทัศน์มี ๔ ประการ คือ

- ๑. วิทยุโทรทัศน์จะต้องสื่อสารที่รวดเร็ว และให้เกิดความเข้าใจโดยเสนอข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ในโลก
- ๒. วิทยุโทรทัศน์จะต้องเสนอความช่วยเหลือ โดยเฉพาะหลาย ๆ ด้านในด้านการศึกษา เราจำเป็นต้องใช้โทรทัศน์ในการช่วยเพิ่มเติมช่องว่างในด้านต่าง ๆ ให้เต็มที่กับวิบุรณ์ ซึ่งมีจุดเน้นมีการใช้วิทยุโทรทัศน์ในการเรียนในห้องเรียน
- ๓. วิทยุโทรทัศน์จะต้องมีส่วนร่วมในการฝึกหัดและเป็นการยกตัวอย่างของความกล้าหาญและความเป็นผู้นำ ความสำคัญของการได้เติบโตในสังคมประชาธิปไตยจะต้องได้รับการตรึงตรองเป็นอย่างดี ซึ่งเราอาจจะได้รับผลการถ้อยตามหรือการถกเถียงอภิปรายกันต่อไป

๔. วิทยุโทรทัศน์เป็นแค่เพียงเครื่องมือช่วยกระจายความสามารถของมนุษย์และมี
ขอบเขตจำกัด วิทยุโทรทัศน์จะเป็นเครื่องมือที่วิเศษและมีพลังมากเพียงไรก็ตาม รายการที่ออก
อากาศก็จะเป็นเพียงมลสะท้อนชีวิตเราปัจจุบัน และจะแสดงถึงรสนิยมของผู้จัดรายการและผู้รับ
ฟัง ฉะนั้นวิทยุโทรทัศน์จะเป็นที่รวมลักษณะนิสัย และความสามารถของผู้ส่งและผู้รับฟังวิทยุโ

มพบาทของวิทยุโทรทัศน์ที่ได้อกล่าวมาแล้ว เป็นบทบาทของวิทยุโทรทัศน์ในอ
ซึ่งเป็นประเทศที่มีความเจริญทางด้านวัตถุมาก แต่ปัญหาเกิดวันรุ่นก็มีมาก เสร
แ่งงานเร็วขึ้น เกิดปัญหาเด็กนอกกฎหมายมากขึ้น และเกิดคดีขโมยทรัพย์สิน ซึ่ง
เป็นผลสืบเนื่องมาจากอิทธิพลของวิทยุโทรทัศน์ และภาพยนตร์ จึงได้มีการปรับปรุงหลักสูตรการเร
ให้ครูได้พยายามยกระดับรสนิยมของการ์ตูนโทรทัศน์และภาพยนตร์ของเด็กนักเรียนในอเมริกา ส่วน
ของไอนั้นมีเพียงแต่มีการเปลี่ยนใจ โดยมีการสัมมนาเกี่ยวกับสื่อมวลชน และเสนอแนะให้รัฐบาล
จัดการควบคุมและตรวจสอบสถานีวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ให้ทั่วถึง เพื่อควบคุมให้
สถานีวิทยุและ โทรทัศน์จัดรายการที่เป็นประโยชน์ของมวลชนและประเทศไทยแท้จริง ปริมาณฐาน
ให้ดีขึ้นให้อยู่ในระดับเดียวกัน การสัมมนาได้สรุปข้อ เสนอแนะ

ก. ข้อเสนอแนะต่อผู้ปฏิบัติงาน

- ๑. ควรปรับปรุงคุณภาพของวิทยุโทรทัศน์ก่อนหลังจากนั้นจึงปรับปรุง
ด้านปริมาณ
- ๒. ขอให้สถานีวิทยุโทรทัศน์ หน่วยราชการและองค์การสาธารณ
กุศลให้ความสนใจเกี่ยวกับหลักการในการจัดรายการ เพื่อ
วัตถุประสงค์ที่ประสงค์

"C. Siepmann "The Role of Serious Broadcasting in Today World"
Education Research Bulletin, March 15, 1957 College of Education, The
Ohio State University Vol. XXXVI, No.3 pp. 60-69.

๓. สถานีโทรทัศน์ควรใช้ตำแหน่งนำแต่ผู้ปกครองไม่ให้เด็กดูรายการวิทยุโทรทัศน์ที่ไม่เหมาะสมกับผู้เยาว์

๔. ข้อเสนอแนะต่อรัฐบาล คือ ควรจะส่งเสริมให้วิทยุโทรทัศน์เป็นประโยชน์แก่การศึกษาภาคค่ำ

หน้าที่สำคัญของโทรทัศน์คือ

- ๑. เสนอข้อเท็จจริง (informative function)
- ๒. เสนอความคิดเห็น (Opinion function)
- ๓. ให้ความบันเทิง (entertainment function)

ถึงหน้าที่ทั้ง ๓ ประการนี้ ทางสถานีโทรทัศน์ก็จะจัดรายการต่าง ๆ ขึ้นเพื่อสนองความต้องการ จึงพิจารณาการจัดรายการของสถานีโทรทัศน์ ๒ ช่อง คือ สถานีของบริษัทไทยโทรทัศน์ออกอากาศทางช่อง ๕ สถานีโทรทัศน์กองทัพบกออกอากาศทางช่อง ๙

รายการทั้งหมดจะแยกออกเป็น ๓ อย่าง คือ

- ๑. ข่าวทั้งระดอบด้วยข่าว I.T.N C.N.S ข่าวในประเทศ ข่าวนอกประเทศ
- ๒. ความรู้ สารคดี ความบันเทิงต่าง ๆ เช่น รายการโทรทัศน์اجر มรดกของไทย ท้องเมืองไทย รายการแม่บ้าน ฯลฯ
- ๓. รายการบันเทิง รวม ๓ อย่างไว้ด้วยกัน คือ
 - ก. ภาพยนตร์บันเทิง
 - ข. การแสดง และละคร
 - ค. ดนตรี

การออกรายการโทรทัศน์ทั้งสองช่องรายการปกติภาคค่ำ เริ่มเวลาประมาณ ๑๗.๐๐ นาฬิกา

“มติที่ประชุมใหญ่ของคณะกรรมการสื่อสารมวลชน “ประมวลความเห็นและข้อเสนอแนะเรื่องสื่อสารมวลชน” การสัมมนาสื่อสารมวลชนครั้งที่ ๑ เรื่องอิทธิพลและความรับผิดชอบของสื่อสารมวลชน (โรงพิมพ์กรมการทหารสื่อสาร บางซื่อ พระนคร) หน้า ๔๔ - ๕๐.

ปิดรายการเวลาประมาณ ๒๓.๓๐ นาฬิกา ในวันเสาร์, อาทิตย์ ของ ๗ มีเวลา ๔.๑๘ - ๑๘.๐๐ น. ของ ๘ มีในวันเสาร์, อาทิตย์ เวลา ๑๐.๐๐ น. ถึง ๑๓.๐๐ น. และในวันจันทร์ หูห ดุ่ย มีรายการพิเศษกลางวัน เริ่ม ๑๐.๐๐ น. ถึง ๑๓.๓๐ น.

ผู้เขียนได้วิเคราะห์รายการโทรทัศน์ทั้งช่อง ๘ และ ช่อง ๗ ในการเรียนวิชา Seminar in Audio - Visual Communication เสนอ รองศาสตราจารย์ สำเนา วารสาร ในเดือนมกราคม ๒๕๐๘ ข้อมูลจำนวนเลขที่ได้นานี้ สถานีช่อง ๗ ได้จากฝ่ายจัดการของทางสถานีโทรทัศน์กองทัพบก ส่วนจำนวนเลขของช่อง ๘ ได้วิเคราะห์จากรายการอย่างละเอียด ประจำเดือนมกราคม ๒๕๐๘

การวิเคราะห์รายการ ประจำเดือนมกราคม ๒๕๐๗ ของสถานีโทรทัศน์ ช่อง ๘ และ ช่อง ๗

รายการที่ออกอากาศ	ช่อง ๘		ช่อง ๗		
	จำนวนนาที	ร้อยละ	จำนวนนาที	ร้อยละ	
เวลาที่ใช้เปิดและปิดรายการ	๑,๒๕๒	๖.๗๗	๖๐๐	๓.๕๗	
ข่าว	๒,๐๖๓	๑๑.๑๐	๑,๕๔๐	๑๑.๓๘	
บันเทิง	ภาพยนตร์	๗,๓๘๕	๔๐.๐๐	๕,๒๖๐	๒๕.๓๕
	รายการสด	๒,๗๕๓	๑๔.๕๐	๕,๓๑๐	๓๑.๖๑
สารคดี	ภาพยนตร์	๕๕๗	๓.๑๒	๒,๓๗๐	๑๔.๑๑
	รายการสด	๑,๓๗๗	๗.๕๕		
โฆษณา แจกความ	๓,๐๗๗	๑๖.๖๖	๒,๒๔๐	๑๓.๕๘	
รวมเวลาที่ออกรายการทั้งหมด	๑๘,๘๑๘	๑๐๐.๐๐	๑๖,๘๐๐	๑๐๐.๐๐	

* หมายเหตุ บันเทิงรายการสดของช่อง ๗ รวมการถ่ายทอดความ และการถ่ายทอดพิเศษนอกสถานที่

๔. เพื่อศึกษาว่าเด็กวัยรุ่นจาก ๓ เขตของโตเกียวทัศนคติและประเภทเพราะเหตุใด
๕. เพื่อศึกษาว่าสำรวจพฤติกรรมของเด็กวัยรุ่นได้จากโทรทัศน์
๖. เพื่อศึกษาว่าการดูภาพยนตร์โทรทัศน์ได้ผลดีและผลเสียต่อการเรียนของนักเรียนวัยรุ่นมากน้อยเพียงใด

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะราย โดยศึกษาเด็กวัยรุ่นเฉพาะในพระนคร ชนบุรี โดยเลือกตัวอย่างประชากรจากโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ที่เป็นโรงเรียนใหญ่ คือ มีนักเรียน ๕๐๐ คนขึ้นไป โรงเรียนที่เลือกทำการวิจัยนี้เลือกโรงเรียนรัฐบาลมัธยมวิสามนัญ โดยเลือกจากโรงเรียนที่เป็นโรงเรียนชายล้วน โรงเรียนที่เป็นหญิงล้วน และโรงเรียนสหศึกษา

๑. โรงเรียนชายล้วน ได้แก่

โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย	(พระนคร)
โรงเรียนทวีธาภิเศก	(ชนบุรี)
โรงเรียนนันทศึกษา	(โรงเรียนราษฎร์)

๒. โรงเรียนหญิงล้วน ได้แก่

โรงเรียนสตรีมหาพฤฒาราม	(พระนคร)
โรงเรียนสตรีวัชรวิมล	(ชนบุรี)
โรงเรียนสตรีอัมรินทร์ศึกษา	(โรงเรียนราษฎร์)

๓. โรงเรียนสหศึกษา

โรงเรียนวิจิตรวิมลวิทยาลัย
โรงเรียนสมาคมโรงเรียนราษฎร์

จำนวนประชากรที่ใช้ ใช้ประชากรจำนวน ๕ เขต ของจำนวนนักเรียนในโรงเรียนนี้คือ ๕๐๐ คน โดยเฉลี่ยตามความหนาแน่นของจำนวนนักเรียน

ความจำกัดของการวิจัย

- ๑. ประชากรที่ใช้เป็น เป็นเพียงการศึกษาเฉพาะ เด็กในพระนครและธนบุรี เท่านั้นไม่อาจจะเป็นตัวแทนของเด็กวัยรุ่นทั้งประเทศได้
- ๒. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) และมีจำนวนมากซึ่ง อาจทำให้เด็กบางคนไม่ตั้งใจตอบตามความเป็นจริงได้

คำจำกัดความ

คำจำกัดความในวิทยานิพนธ์เรื่อง "อิทธิพลของภาพยนตร์โทรทัศน์ต่อพฤติกรรม เด็กวัยรุ่น" นั้น ได้แยกไว้ดังนี้

- อิทธิพล หมายถึง สิ่งที่มีอำนาจเหนือ
- ภาพยนตร์ หมายถึง ภาพยนตร์ที่สร้างเพื่อนำมาฉายทางโทรทัศน์โดยเฉพาะ และได้นำมาฉายออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ ของบริษัทไทยโทรทัศน์ (ช่อง ๕) และสถานีโทรทัศน์กองทัพบก (ช่อง ๗) ภาพยนตร์โทรทัศน์ที่นำออกฉายนี้เป็นภาพยนตร์บันเทิง, ภาพยนตร์สารคดี และภาพยนตร์ข่าว

- พฤติกรรม หมายถึง สิ่งที่ประพฤติกและปฏิบัติ
- เด็กวัยรุ่น หมายถึง เด็กที่กำลังเปลี่ยนแปลงระยะระหว่างวัยเด็กถึงวัยหนุ่มสาว แบ่งอย่างมบบาบ ๆ จากอายุ ๑๓ หรือ ๑๔ ปี ถึงอายุ ๒๐ ปี ซึ่งการเปลี่ยนแปลงนี้มีระยะสั้นมากจาก Puberty แต่กิดต่อไปเรื่อยหลังจากที่บรรลุอิภาวะทางเพศ เด็กวัยรุ่นหญิง ชายจะมีการเปลี่ยนแปลงทาง ร่างกาย, จิตใจ, อารมณ์, สังคม และลักษณะนิสัยมากมาย ซึ่งการเปลี่ยนแปลงนี้ทำให้แตกต่าง จากความเป็นเด็กและความเป็นผู้ใหญ่ ซึ่งวัยรุ่นนี้เป็นวัยที่อยู่ถึง กลางที่สังคมยังไม่ยอมรับว่าเป็นพวกที่เป็นผู้ใหญ่เต็มที่ ซึ่งเด็กพวก นี้จะมีอารมณ์อ่อนไหวที่จะทำตามความคั่งการของสังคม ต้องการ เลียนแบบ และทำตามอย่างเพื่อน วัยนี้เป็นวัยที่ปรบค้ำยากมาก

บางคนมีอารมณ์รุนแรง ถ้าหากได้รับความกดดันมาก^๖

ในการวิจัยครั้งนี้ได้ใช้ประชากรที่เป็นเด็กวัยรุ่นที่เป็น
กัน นักเรียนชั้น ม.ศ.๑ - ม.ศ.๕ อายุตั้งแต่ ๑๒ - ๒๐ ปี
เฉพาะจังหวัดพระนครและธนบุรีเท่านั้น

^๖ C. Good, Dictionary of Education (Mc Grawhill Book
Company Inc. New York Toronto London 1959) p. 16.